

[Dohrmann]

minister, vil jeg gerne spørge ham, hvordan han som statsminister ville have reageret i denne situation, hvor man altså fra dansk side også efter hr. Anker Jørgensens mening har gjort, hvad man kunne for at nå det bedste resultat. Nu er vi fremme ved, at der skal træffes en afgørelse. Jeg spørger, fordi det er mit indtryk, at hele denne diskussion og den store sag, det har udviklet sig til, kun skyldes, at man bruger det til indenrigspolitiske drillerier.

Jeg vil endvidere spørge hvordan socialdemokratiet vil reagere, hvis udenrigsministeren, som jeg kan forstå nu skal på en rundrejse, kommer hjem uden at have fået nogen resultater ud af det. Vil man så fortsat sige nej?

(Kort bemærkning).

**Kofod-Svendsen (KrF):**

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål til hr. Anker Jørgensen om miljøpolitikken, som hr. Anker Jørgensen omtalte positivt, og som vi jo også har beskæftiget os med i de dagsordener, vi vedtog både i 1984 og 1985. I 1984 vedtog vi en dagsorden, hvori der bl.a. står:

»...en koordineret indsats til forbedring af miljøet og arbejdsmiljøet, der ikke hæmmer det enkelte lands muligheder for selvstændige, nationale fremskridt«.

Mener hr. Anker Jørgensen ikke, at vi bedre imødekommer denne dagsorden med det, der nu er vedtaget, end med det, der står i den gældende Romtraktat?

(Kort bemærkning).

**Erhard Jakobsen (CD):**

Hr. Ivar Nørgaard undlod tidligere på dagen, da vi diskuterede disse spørgsmål, at svare på de argumenter, der dengang blev ført frem, og nu siger hr. Ivar Nørgaard noget, som jeg har hørt før, nemlig at det ikke hjælper noget, at man siger en ting mange gange og bliver ved med at gentage det. Ja men hvad er dette egentlig? Er det en debat i folketinget, der føres? Den slags almindelige leveregler kan hr. Ivar Nørgaard selvfølgelig følge, som han vil.

Det afgørende er, at jeg ikke kom med en påstand. Det er hr. Anker Jørgensen, der fremsætter en påstand, nemlig at der nogle

steder i papirerne er bestemmelser om, at ministre under den procedure, der finder sted, er nødt til at komme med vidtgående indrømmelser til den anden part. Hvor står det? Jeg har papiret her: den eneste ændring, der sker, er, at artikel 7, stk. 2, »efter høring af Forsamlingen« ændres til »i samarbejde med Europa-Parlamentet«. Det er det eneste, der står: alt andet er gæt og noget, man skal bruge, som hr. Dohrmann rigtigt sagde, til indenrigspolitisk agitation for at skabe vanskeligheder for regeringen. Det kan blive dyrt for Europa at lave den slags numre.

(Kort bemærkning).

**Gade (SF):**

Jeg synes, det var interessant at høre hr. Erhard Jakobsen, for nu siger hr. Erhard Jakobsen at EF-Parlamentet ikke får større magt. Da vi havde debatten sidste år, ville hr. Erhard Jakobsen ikke stemme for en dagsorden, som præciserede, at Parlamentet ikke skulle have større magt, men nu hævder han altså, at vi her står med et forslag, som er fint og godt, men altså betyder, at Parlamentet ikke får større magt. Det er den modsigelse, der ligger i hr. Erhard Jakobsens opførsel før og nu. Jeg tror, at hr. Kent Kirk, selv om det nok var lidt uforvarende, kom til at sige sandheden om, hvordan det ligger med EF-Parlamentets magt, nemlig at det får øget magt. Hr. Kent Kirk, som gerne vil gøre det lidt mindre, sagde, at det ikke får væsentlig større magt.

Det kan man godt sige, men så er det det, man skal sige; man skal ikke sige, det ikke får mere magt. Det får mere magt.

(Kort bemærkning).

**Ivar Nørgaard (S):**

Jeg synes nok, man har lov til også her i folketinget at hævde, at en påstand ikke bliver rigtigere af at blive gentaget over flere timer, hvis man er overbevist om, at den ikke er rigtig. Det, regeringspartiernes talsmænd stadig væk fører frem, er, at der kun og udelukkende er tale om en gentaget høringsret, altså at man i stedet for at høre 1 gang nu hører 2 gange. Dermed overser man altså fuldstændig, at der klart står, at Parlamentet anden gang, man skal lave samarbejde med det, får indflydelse på beslutningen i den